

Зозуля (1935)

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Ой, закувала знов зозуля.
Мабуть, кує вже сотий раз?
Вже двадцять весен в юних гулях
відмірюю піснями час.

Роса сріблилась на малинах,
хлоп'я молилось до весни.
Зозулями хвилини линуть
і хлопцеві малюють сни.

20 січня 1935

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/zozulia